

Mint Alekszander Nyevszkij, a »Jégmezők lovagja«-ban

Kis statisztá volt, mikor Saljapin már beérkezett színész és a nagy művész már akkor fel-

A HATVAN ÉVES CSERKASZOV

ismerte a fiatal fiú rendkívüli tehetségét. És sok évvel később, amikor viszontlátta őt a »Nagy Péter«-ben, Saljapin igazolva láthatta a nagy színészen egykori jövendölését.

Nyikolaj Cserkaszov, mint sok világhírű kollégája, imádta a cirkuszt és a musicalt, nagyon sok idejét szentelte ennek a művészetnek. Fiatal korában ragyogó akrobata és bűvész volt, talán még ma is az.

Cserkaszov művészete rendkívül sokoldalú. Shakespeare, Molière, Gogol, Scsedrin, Osztrovszkij, Csehov műveiben éppen olyan otthonosan játszik, mint valamelyik kabaré színpadán.

1926-ban játszott először filmen, s azóta: hetven szerepet alakított. Egyike azoknak a keveseknek, akiknek soha nem voltak szürke korszakai, a színházi, a filmvilág és a közönség egyaránt állandó figyelemmel kísérte mindig izgalmas működését. Képes minden szerepen újat, meghökkentőt és rendkívülit produkálni. Soha nem a kitaposott úton halad, mindig kísérletezik, szinte nincs olyan területe a művészetnek, amelyet ez az örökké elégedetlen, önmagával szemben nagyigényű művész ne művelt volna. Rendező, irodalmár, pedagógus,

A »Viharos alkonyat« Poleczsjev professzora

A »Don Quichotte«
címpszerepében

rendkívül kiterjedt érdeklődésű, tehetségű és lehetőségű művész.

Visszatekintve Cserkaszov negyvenéves művészi pályájára, nem túlzás azt mondani róla: elérte a csúcst.

Cserkaszovot világszerte ismerik, nemcsak mint művészt, hanem mint a világbéke fáradhatatlan harcosát. Művészete, kultúrája és tehetsége a népben gyökerezik, ahogyan ő maga mondta: »A színész, aki a néptől tanul és a népből meríti erejét, nevelő is, s az élet mestere. Ez a tulajdonsága rendkívüli felelősséget ró rá.« P. ZS.

»Rettegett Iván«

